

καὶ αἱρετικοὶ Βραχμᾶνες σκληροτράχηλοι· καὶ κουφαλαζόνες, ἔχό-
μενοι μετ' ἴσχυρογνωμοσύνης τοῦ στρεβλοῦ σας δόγματος διὰ νὰ
μὴ τυχὸν ζημιώθῃ ἡ πανσοφία καὶ ἡ σοβαρότης σας. Καὶ τότε,
διὰ νὰ εἴηε πλήρης ὁ βραχμανισμός σας καὶ κατὰ τύπους, ζητή-
σατε παρὰ τοῦ μεγάλου ἀρχιβραχμᾶνος σας Οὐγκῷ καὶ τὸ
χρίσμα... ἀπὸ τὸν περίφημον περὶ τοῦ λογοπαιγνίου δρισμόν του.

Αθῆναι, Αὔγουστο; τοῦ 1895

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΑΙΝΕ]

— **ΞΙΔΑ** μὲ μάτια δλόδακρα, ἀχνὴ καὶ λυπημένη
Μιὰ κόρη βασιλὴ
Στὴν φιλουριὰ ἐκαθόμαστε, κι' ἦταν γλυκὰ γερμένη
Στὴν δόλια μου ἀγκαλιά.

Τῆς λέγω : «τοῦ πατέρα σου τὸ σκῆπτρο δὲν γυρεύω
Στὸ χέρι νὰ κρατῶ·
Οὔτε τὴ διαμαντόπλεχτη κορώνα του ζηλεύω·
Μονάχα ἐσὲ ζητῶ.»

Κι' ἔχεινη : «θὲς τάδύνατα» ἀπὸ καιρὸ κοιμοῦμαι·
Σὲ τάφο σκοτεινό,
Καὶ κἄθε νύχτα ἔρχουμαι ἐδῶθε καὶ πλανοῦμαι,
Γιατὶ γιὰ σὲ πονῶ.

Ζάκυνθος

Δ. .Ι ΜΑΡΓΑΡΗΣ